

vonnis

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel
Zittingsplaats Den Haag

zaaknummer / rolnummer: C/09/453525 / HA ZA 13-1215

Vonnis van 4 juni 2014

in de zaak van

de rechtspersoon naar vreemd recht
HERMÈS SELLIER SAS (SOCIÉTÉ PAR ACTIONS SIMPLIFIÉE),
gevestigd te Parijs, Frankrijk,
eiseres,
advocaat mr. R. van der Zaal te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
X B.V.,
gevestigd te Haarlem,
gedaagde,
advocaat mr. H.A. van Beilen te Leeuwarden.

Partijen zullen hierna Hermès en X genoemd worden.

De zaak is voor Hermès inhoudelijk behandeld door mr. E.W. Jurjens en mr. R. van der Zaal gezamenlijk, beiden advocaat te Amsterdam. Voor X is de zaak inhoudelijk behandeld door haar raadsman voornoemd.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- de inleidende dagvaarding van 9 oktober 2013;
 - de akte overlegging producties van Hermès van 13 november 2013 met 26 producties;
 - de akte overlegging aanvullende producties van Hermès tevens houdende akte van depot van 8 januari 2014 met productie 27;
 - de conclusie van antwoord van 21 januari 2014;
 - het tussenvonnissen van 5 februari 2014, waarbij een comparitie van partijen is bevolen;
 - de beschikking van 24 februari 2014, waarbij de comparitie van partijen is bepaald op 17 april 2014;
 - de akte overlegging aanvullende producties van Hermès van 17 april 2014 met producties 28 en 29;
 - het proces-verbaal van de comparitie van partijen van 17 april 2014 en de daarin vermelde stukken.

1.2. Ten slotte is de datum voor het vonnis bepaald op vandaag.

2. De feiten

2.1. Hermès is onderdeel van het wereldwijde Hermès-concern dat zich richt op de productie en verkoop van luxe-artikelen, waaronder porseleinen serviezen.

2.2. Onder het wereldwijde aanbod van Hermès bevindt zich het porseleinen servies met de naam “Cheval d’Orient” (hierna te noemen: het Cheval d’Orient-servies). Dit servies bestaat onder meer uit borden van verschillende formaten, theekopjes en -schoteltjes en een thee/koffieservies met koffiepotten, suikerpotten en melkkannetjes. Dit handbeschilderde servies komt door middel van een specialistisch productieproces tot stand. De voor Hermès kenmerkende tekeningen van paarden en de dessins ter decoratie worden nauwgezet ontworpen en aangebracht op het porselein. Het daarvoor gebruikte lichte porselein is afkomstig uit Limoges, Frankrijk. Hieronder wordt een afbeelding weergegeven van een middelgroot bord (links) en een theekopje met -schoteltje (rechts) behorend tot het Cheval d’Orient-servies. Het theekopje met -schoteltje wordt door Hermès aangeboden voor €212,-, de borden - op volgorde van grootte - voor respectievelijk €125,- voor een klein bord, €180,- voor een middelgroot bord en €1.810,- voor een groot bord/schaal. De koffiepot van Hermès wordt aangeboden voor €770,-.

2.3. Hermès is auteursrechthebbende ten aanzien van de vormgeving van het Cheval d’Orient-servies. Zij is tevens houdster van de op 31 mei 2006 ingeschreven Gemeenschapsmodellen met registratienummers 000537782-0008, -0030, -0021, -0034, -0036, -0033, -0026.3, -0026.5 en -0012 voor “Decorative designs Crockery (Ornamentation for -)”.

2.4. X drijft onder de naam X Living een onderneming die zich bezighoudt met de groothandel in, en de im- en export van meubels en woonaccessoires. Zij heeft een showroom in Hillegom.

2.5. X heeft in 2013 op de woonbeurzen *Salon Maison & Objet* in Parijs en *Ambiente* in Frankfurt een servies tentoongesteld dat grote gelijkenis vertoont met het Cheval d’Orient-servies van Hermès. Op de onderkant van de serviesonderdelen is de tekst: “*Royal Ascot Fine Bone China by X Living*” aangebracht. Het servies (hierna te noemen: “X-servies”) bevat onder meer theekopjes met -schoteltjes, kleine, middelgrote en grote borden en

voorraadpotten. X heeft (afbeeldingen van) het X-servies bovendien tentoongesteld in haar showroom en op haar Facebook-pagina. Een afbeelding van onderdelen van het X-servies wordt hieronder weergegeven.

2.6. Nadat X het X-servies op voornoemde woonbeurzen had getoond, is het X-servies gedurende enkele maanden te koop aangeboden in haar “cash-and-carry” winkel. X bood een set, bestaande uit een theekopje met -schoteltje, een klein en een middelgroot bord, aan voor €45,- excl. BTW (hierna te noemen: “de set”). Daarnaast bood X grote borden aan voor €70,- excl. BTW en een voorraadpot voor €99,- excl. BTW.

2.7. Op 19 februari 2013 heeft Hermès, nadat zij op 15 februari 2013 daartoe verlof had gekregen van de voorzieningenrechter in Den Haag, conservatoir beslag laten leggen op de serviesonderdelen van het X-servies, die zich onder X bevonden. Het betrof in totaal 2.346 onderdelen. Gelijktijdig heeft Hermès bewijsbeslag laten leggen op de administratie van X.

2.8. X heeft op 22 februari 2013 aan de raadsman van Hermès documenten toegezonden die betrekking hebben op de gegevens van de leverancier van het X-servies, de afnemers, de voorraad en de verkoopcijfers. Uit de toegezonden informatie blijkt dat X 3.350 serviesonderdelen heeft ingekocht en dat zij afnemers heeft in ten minste 16 landen. X heeft 638 serviesonderdelen verkocht, waarvan de set 107 maal is verkocht (derhalve 107 maal 4 onderdelen), de grote borden 35 maal en de voorraadpot 20 maal.

2.9. Partijen hebben geen overeenstemming bereikt over de te betalen schadevergoeding.

3. Het geschil

3.1. Hermès vordert – samengevat – dat de rechtbank (I) voor recht verklaart dat X inbreuk heeft gemaakt op de aan Hermès toekomende auteurs- en Gemeenschapsmodelrechten, althans dat X onrechtmatig heeft gehandeld jegens haar door het Cheval d’Orient-servies slaafs na te bootsen, althans door de verhandeling van het X-servies. Daarnaast vordert Hermès dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, X beveelt (II) een bedrag van €30.388,97 te betalen wegens gederfde winst, vermeerderd met wettelijke rente, subsidiair – voor zover de gederfde winst dermate laag is dat niet aannemelijk is dat deze hoger is dan de door X gemaakte winst – X beveelt rekening en verantwoording af te leggen over de winst die zij genoten heeft en deze genoten winst binnen 21 dagen na betekening van dit vonnis aan Hermès te voldoen. Ook vordert Hermès

dat de rechtbank X bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad beveelt (III) een bedrag van € 80.000,- aan Hermès te voldoen, vermeerderd met de wettelijke rente, (IV) een rectificatie op te nemen in een brief en deze aan al haar afnemers te zenden, alsmede (V) deze rectificatie op haar website te plaatsen voor de duur van twee weken, een en ander primair (VI) met veroordeling van X in de volledige kosten van deze procedure, vermeerderd met de wettelijke rente en nakosten, subsidiair in de forfaitaire kosten.

3.2. Hermès en X zijn naar aanleiding van de beslagen en de toegezonden informatie in onderhandeling getreden waarna X op 14 maart 2013 een afstands- en onthoudingsverklaring heeft getekend. Daarbij heeft X verklaard: *“iedere inbreuk op de auteurs- en modelrechten, waaronder begrepen maar niet beperkt tot auteurs- en modelrechten op het Hermès “Cheval d’Orient” servies, onder meer opgenomen in bijlagen 3 en 4 van het beslagrekest van 15 februari 2013, van Hermès en van aan haar verbonden ondernemingen, te staken en permanent gestaakt te houden.”* X is daarnaast akkoord gegaan met vernietiging van de nog niet verkochte serviesonderdelen, welke heeft plaatsgevonden op 25 maart 2013.

3.3. Hermès legt aan haar vordering sub I ten grondslag dat X met het aanbieden van het X-servies inbreuk maakt op het auteursrecht dat aan Hermès toekomt ten aanzien van de vormgeving van het Cheval d’Orient-servies en dat X daarmee tevens inbreuk maakt op het recht van Hermès gebaseerd op de Gemeenschapsmodellen die zijn toegepast op/verwerkt in het Cheval d’Orient-servies. Voor zover er geen sprake zou zijn van een auteurs- of modelrechtinbreuk, legt Hermès aan haar vordering sub I ten grondslag dat X het Cheval d’Orient-servies slaafs heeft nagebootst en dat zij onrechtmatig handelt jegens Hermès door het X-servies te laten produceren, althans daarin te handelen.

3.4. Aan de vordering sub II, de afdracht van de gedeelde winst, heeft Hermès artikel 89 lid 1 sub d GModVo¹ ten grondslag gelegd, waarin staat dat bij inbreuk op een Gemeenschapsmodel passende sancties kunnen worden opgelegd, waarin wordt voorzien in het recht van de lidstaat waar de inbreukmakende handelingen zijn verricht. Ingevolge artikel 3.17 BVIE² kan een passende sanctie bestaan uit een schadevergoedingsplicht. De schadevergoeding voor de gestelde inbreuk op een auteursrecht vordert Hermès op grond van artikel 27a Aw.³ De schadevergoeding voor de gestelde slaafse nabootsing, ten slotte, baseert Hermès op artikel 6:162 BW.⁴ Hermès stelt dat de schade aan X kan worden toegerekend en zij derhalve gehouden is de geleden schade te vergoeden.

3.5. Hermès legt aan haar vordering sub III ten grondslag dat zij daarnaast schade heeft geleden als gevolg van verlies van exclusiviteit, welke schade eveneens aan X kan worden toegerekend.

Berekeningsmethode gedeelde winst

3.6. Hermès heeft de door haar gevorderde gedeelde winst berekend aan de hand van drie elementen en deze verwerkt in een formule.

¹ Verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen.

² Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen).

³ Auteurswet.

⁴ Burgerlijk Wetboek.

3.6.1. Het eerste element is de aanname dat een groot deel van de afnemers van X het Cheval d'Orient-servies zou hebben gekocht als het X-servies niet op de markt was gebracht, doch dat gelet op het prijsverschil niet elke afnemer het onderdeel van het Cheval d'Orient-servies had afgenomen als het onderdeel van het X-servies niet was aangeboden. Het lijkt Hermès daarom redelijk om uit te gaan van één gemiste verkoop van een Cheval d'Orient-serviesonderdeel per drie verkochte vergelijkbare X-serviesonderdelen.

3.6.2. Het tweede element is de prijs van een Cheval d'Orient-serviesonderdeel dat vergelijkbaar is met een X-serviesonderdeel, vermenigvuldigd met het aantal stuks dat X daarvan heeft verkocht. Uitgaande van de onder 2.2, 2.6 en 2.8 genoemde onderdelen, prijzen en aantallen, brengt dat Hermès tot de volgende uitkomsten:

€ 212,- x 107 = € 22.684,- (theekopje en -schoteltje)
€ 125,- x 107 = € 13.375,- (klein bord)
€ 180,- x 107 = € 19.260,- (middelgroot bord)
€ 770,- x 22 = € 15.400,- (koffiepot)
€ 1.810,- x 35 = € 63.350,- (groot bord/schaal)
€ 134.069,-

3.6.3. Het derde element is het gemiddelde winstpercentage van de Hermès-groep over 2012, zoals blijkt uit het geconsolideerde jaarverslag over 2012, zijnde 68%.

3.7. De door Hermès gehanteerde formule aan de hand van de hiervoor weergegeven methode luidt: $1/3 \times (\text{prijs van Cheval d'Orient-serviesonderdeel} \times \text{aantal door X verkochte vergelijkbare producten}) = € 134.069,- \times 0,68 = € 30.388,97$.

3.8. Hermès vordert derhalve een bedrag van € 30.388,97 aan gedeelde winst.

Berekeningsmethode schade als gevolg van verlies van exclusiviteit

3.9. Hermès heeft op grond van artikel 6:97 BW de schade als gevolg van het verlies van exclusiviteit *ex aequo et bono* vastgesteld op € 80.000,-. Zij heeft daarbij in overweging genomen dat de Hermès-groep in 2012 aan *advertising, marketing, other selling and administrative expenses* een bedrag heeft uitgegeven van € 1.130.800.000,-. Hermès heeft betoogd dat er wereldwijde blootstelling is geweest van het inbreukmakende servies door de tentoonstelling daarvan op de internationale vakbeurzen, doordat het X-servies maandenlang te koop is aangeboden en dat de 638 verkochte producten aan afnemers zijn verkocht die verdeeld zijn over 16 landen. Ten slotte stelt Hermès zich op het standpunt dat het Cheval d'Orient-servies zodanig exclusief is, dat afbreuk aan die exclusiviteit grote schade met zich meebrengt.

3.10. De vorderingen sub IV en V, een rectificatie in de vorm van een brief aan de afnemers alsmede een publicatie op de website van X, vinden naar stelling van Hermès hun grondslag in artikel 15 Handhavingsrichtlijn⁵ jo. 3.18 lid 7 BVIE jo. 28 lid 10 Aw.

⁵ Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten.

3.11. Hermès heeft haar vordering tot voldoening van de volledige proceskosten ingesteld op grond van artikel 1019h Rv⁶, subsidiair op grond van artikel 6:96 lid 2 BW.

3.12. X voert gemotiveerd verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Bevoegdheid

4.1. Voor zover zij zijn gebaseerd op Gemeenschapsmodelrechten is de rechtbank bevoegd kennis te nemen van de vorderingen van Hermès op grond van artikel 80 lid 1 jo. artikel 81 aanhef en onder a jo. artikel 82 lid 1 GModVo en artikel 3 van de betreffende uitvoeringswet, nu X in Nederland is gevestigd. De rechtbank is voorts bevoegd kennis te nemen van de vorderingen van Hermès voor zover gebaseerd op auteursrecht en onrechtmatige daad reeds bij gebreke van een betwisting van die bevoegdheid.

Auteursrecht

4.2. Ter gelegenheid van de comparitie van partijen, maar ook reeds in de conclusie van antwoord, heeft X erkend dat zij met de verhandeling van het X-servies inbreuk heeft gemaakt op het aan Hermès toekomende auteursrecht. Derhalve is zulks niet langer in geschil.

Belang bij verklaring voor recht

4.3. Hermès heeft betoogd evenwel belang te hebben bij de gevorderde verklaring voor recht, ten eerste omdat X ondanks het ondertekenen van de onthoudingsverklaring betwist dat zij inbreuk heeft gemaakt op het auteursrecht van Hermès en ten tweede omdat X ook thans geen aansprakelijkheid heeft erkend voor de door Hermès geleden schade. X heeft ter gelegenheid van de comparitie van partijen verklaard dat zij de inbreuk aanvankelijk weersprak om haar positie in een eventuele gerechtelijke procedure niet aan te tasten, doch dat de erkenning naar haar mening duidelijk blijkt uit de onthoudingsverklaring.

4.4. Wat hier ook van zij, inmiddels heeft X de auteursrechtinbreuk erkend, waarmee deze vaststaat. Hermès heeft naar het oordeel van de rechtbank evenwel nog steeds belang bij de gevorderde verklaring voor recht. Niet bestreden is immers dat X ook na het tekenen van de onthoudingsverklaring zich nog op het standpunt heeft gesteld dat zij geen inbreuk heeft gemaakt. Dat zij dat standpunt in deze procedure niet inneemt, wil nog niet zeggen dat daarmee voor Hermès geen belang meer bestaat bij de gevorderde verklaring voor recht. Daarnaast betwist X nog steeds dat zij aansprakelijk is voor de door Hermès geleden schade. De verklaring voor recht ligt daarom voor toewijzing gereed.

4.5. De stelling van Hermès dat X naast auteursrechtinbreuk ook modelrechtinbreuk heeft gemaakt, dan wel onrechtmatig heeft gehandeld, heeft in het licht van het voorgaande geen aparte beoordeling. Gesteld noch gebleken is immers dat Hermès daarbij belang heeft.

⁶ Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Schadevergoeding

4.6. Daarmee komt de rechtbank toe aan een bespreking van de vorderingen tot schadevergoeding. Tussen partijen is niet in geschil dat die vorderingen slechts toewijsbaar zijn als de inbreuk aan X kan worden toegerekend. Daarvan is sprake als X ten tijde van het verkopen van het X-servies wist of behoorde te weten dat zij daarmee inbreuk maakte op het aan Hermès toekomende auteursrecht.

4.7. X heeft zulks bestreden. Zij heeft daartoe aangevoerd dat het servies te koop werd aangeboden op een met naam en faam bekende meubelbeurs in China en dat zij geen enkele reden had te veronderstellen dat het servies auteursrechtelijk beschermd was, noch dat zij dat behoefde te veronderstellen gegeven de omstandigheden. Dit verweer kan niet slagen.

4.8. X is een professionele verkoopster van meubels en woonaccessoires en moet in dit verband over de kennis beschikken dat serviezen auteursrechtelijk beschermde objecten kunnen zijn. Voor zover X heeft betoogd dat – naar de rechtbank begrijpt – het feit dat het servies werd aangeboden op een bekende meubelbeurs in China een omstandigheid is waardoor zij naar haar mening niet behoefde te weten dat het om auteursrechtelijk beschermd werk ging, kan dit betoog niet slagen. X is, getuige de door Hermès in haar dagvaarding genoemde procedures, reeds eerder betrokken in procedures betreffende auteursrechtinbreuk.⁷ In het vonnis van de rechtbank Den Haag van 24 februari 2010 inzake Cassina – X, is het feit dat de betreffende inbreukmakende meubels werden aangeboden op een beurs in China juist aangemerkt als een verzwarende omstandigheid. De rechtbank overwoog daartoe dat het een feit van algemene bekendheid is dat de rechten van intellectuele eigendom in dat land minst genomen niet altijd worden gerespecteerd.⁸ Het Gerechtshof Den Haag heeft zich daarbij aangesloten.⁹ De daar besproken situatie, herhaalt zich hier ten aanzien van het door X wederom in China aangeschafte servies. Gelet op het voorgaande is de stelling van X dat zij – kortgezegd – niet behoefde te weten dat op het Cheval d’Orient-servies auteursrecht rustte, onjuist. Het had naar het oordeel van de rechtbank beslist op de weg van X gelegen zich tevoren daaromtrent terdege te informeren. Door dit na te laten, heeft zij het risico dat het om een auteursrechtelijk beschermd werk ging willens en wetens aanvaard. De gevolgen van deze auteursrechtinbreuk komen krachtens de verkeersopvattingen voor haar rekening.¹⁰

4.9. Een en ander leidt tot de conclusie dat X schadeplichtig is.

4.10. Hermès heeft naar het oordeel van de rechtbank voldoende gemotiveerd gesteld dat zij winst heeft gederfd door de verkopen van X. De juistheid van de berekeningsmethode van de gederfde winst is door X gemotiveerd betwist. Volgens X is het niet aannemelijk dat iemand die bereid is een bedrag van ruim €500,- uit te geven voor een theekopje met -schoteltje en twee borden, genoeg zou nemen met een kopie van het originele servies van Hermès voor €45,-. Het gaat volgens X bovendien om twee gescheiden doelgroepen,

⁷ Zie onder meer: Voorzieningenrechter rechtbank Den Haag, 1 augustus 2008, Cleybergh – X, IEPT20080801.

⁸ Rechtbank Den Haag, 24 februari 2010, Cassina – X, IEPT20100224.

⁹ Gerechtshof Den Haag, 11 oktober 2011, Cassina – X, ECLI:NL:GHSGR:2011:BU8140.

¹⁰ Gerechtshof Den Haag, 31 mei 2011, Hauck – Stokke, ACLI:NL:GHSGR:2011:BQ6773.

hetgeen ook blijkt uit het grote prijsverschil, zijnde 12 of 25 x lagere prijzen voor de X-serviesonderdelen.

4.11. Naar het oordeel van de rechtbank heeft X onvoldoende gemotiveerd weersproken dat de doelgroepen elkaar enigszins overlappen. Hierbij is van belang dat uit de opgave van X blijkt dat zij uitsluitend professionele afnemers heeft, onder meer bestaande uit woonwinkels, horeca en interieurarchitecten. De rechtbank acht het, anders dan X, aannemelijk dat bepaalde afnemers uit deze groep wel het originele Cheval d'Orient-servies zouden hebben gekocht als het X-servies niet op de markt zou zijn geweest. Dat dit, zoals Hermès heeft aangevoerd, één op de drie keer het geval zou zijn geweest, acht de rechtbank gelet op het grote prijsverschil, minder waarschijnlijk. De rechtbank stelt het aantal misgelopen verkopen van Hermès derhalve vast op één op tien. Hermès heeft aldus winst gederfd. Dat het uitgangspunt bij de berekening van de schade, zoals X nog heeft aangevoerd, de door X gegenereerde winst moet zijn in plaats van de gederfde winst van Hermès, wordt verworpen. De rechthebbende heeft de keuze tussen vergoeding van eigen schade en afdracht van de door de inbreukmaker genoten winst. Voor de inbreukmaker bestaat het risico dat de rechthebbende derhalve aanspraak kan maken op een vergoeding die hoger is dan de door de inbreukmaker gerealiseerde winst. De rechtbank ziet geen aanleiding om dit risico in dit geval bij Hermès neer te leggen.

4.12. X heeft naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd bestreden dat Hermès een winstmarge van 68% behaalt met haar luxe-artikelen, waaronder het Cheval d'Orient-servies. Hermès heeft onweersproken gesteld dat dergelijke marges gebruikelijk zijn in het segment waarin Hermès zich begeeft. De rechtbank acht dit derhalve een juist uitgangspunt.

4.13. Ten slotte is de rechtbank met Hermès van oordeel dat voldoende is komen vast te staan dat Hermès bij de keuze van de verschillende te vergelijken serviesonderdelen heeft gekozen voor onderdelen die qua maat en soort vergelijkbaar zijn met de door X aangeboden producten. Derhalve kan, anders dan X meent, voor de begroting van de schade in dit verband de voorraadpot van X gelijk worden gesteld aan de koffiepot van Hermès en kan het grote bord van X, ondanks het feit dat deze een diameter heeft van 2 cm minder en plat is, gelijk worden gesteld aan het grote diepe bord van Hermès met een diameter van 42 centimeter, althans X heeft onvoldoende onderbouwd betwist dat voor de begroting van de schade van deze vergelijking kan worden uitgegaan.

4.14. De schade wegens gederfde winst zal derhalve worden begroot op:
 $1/10 \times €134.069,- \times 68\% = €9.116,69$. Nu niet aannemelijk is gemaakt dat de door X gemaakte winst hoger is dan dit bedrag behoeft de subsidiaire vordering geen bespreking.
Exclusiviteit Cheval d'Orient-servies

4.15. Ten aanzien van de vordering tot vergoeding van de schade wegens verlies aan exclusiviteit, overweegt de rechtbank als volgt.

4.16. Hermès heeft onweersproken gesteld dat haar servies zeer exclusief is en alleen wordt verkocht in *monobrand stores*. Eveneens onbetwist is dat Hermès substantieel investeert in de exclusiviteit van al haar producten, omdat de exclusiviteit van het grootste belang is voor de bereidwilligheid van het publiek om de prijzen daarvan te betalen.

4.17. De rechtbank is met Hermès van oordeel dat deze exclusiviteit wordt aangetast als het publiek de ontwerpen van Hermès op producten van andere aanbieders voor een veel lagere prijs tegenkomt, zodat Hermès om die reden ook recht heeft op vergoeding van de door haar geleden reputatieschade. Daarbij weegt de rechtbank mee dat X onvoldoende gemotiveerd heeft weersproken dat het *Royal Ascot Fine Bone China* porselein van mindere kwaliteit is dan het porselein van Hermès, waardoor de uitstraling van het X-servies – nog afgezien van de prijs – minder luxueus is.

4.18. Het betoog van Hermès, dat de hoogte van de reputatieschade die zij hierdoor lijdt dient te worden berekend aan de hand van de investeringen die de Hermès-groep jaarlijks doet in *advertising, marketing, other sellings and administrative expenses*, volgt de rechtbank niet. Allereerst bestrijkt het assortiment van het gehele Hermès-concern een veelvoud aan productcategorieën. Welk deel van de marketinginvestering effect heeft op de exclusiviteit, bekendheid en verkoopcijfers van de serviezen van Hermès, kan zonder enige toelichting niet worden ingeschat. Zonder nadere onderbouwing, die ontbreekt, valt bovendien niet in te zien dat de geleden reputatieschade kan worden gerelateerd aan de kosten die de Hermès-groep maakt voor het adverteren voor haar merk. X heeft terecht gesteld dat de kosten die de Hermès-groep heeft gemaakt niet enkel zijn gericht op behoud van exclusiviteit, doch met name op het bevorderen van de verkoop. Voor zover Hermès heeft willen betogen dat de verkoopinspanningen samenhangen met het behoud van exclusiviteit, heeft Hermès dit naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd gesteld, zodat het gevorderde bedrag van €80.000,- als een afgeleide van de marketinginvesteringen van ruim 1 miljard euro, de rechtbank ongefundeerd voorkomt en derhalve niet gerechtvaardigd is. De rechtbank stelt de hoogte van de reputatieschade, bij gebrek aan een deugdelijke onderbouwing, derhalve *ex aequo et bono* vast op €10.000,-.

Rectificatie

4.19. De gevorderde rectificatie zal worden toegewezen met dien verstande dat de belangen van Hermès naar het oordeel van de rechtbank reeds voldoende zijn gewaarborgd als de rectificatie per brief aan alle professionele afnemers van (onderdelen van) het X servies wordt gezonden. De publicatie van de rectificatie op de website van X zal om die reden worden afgewezen. De tekst van de te zenden brief wordt in het dictum vastgesteld zodat niet valt in te zien dat deze vooraf door Hermès nog dient te worden geaccordeerd.

Kosten

4.20. X zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. Hermès heeft in haar dagvaarding een bedrag aan proceskosten gevorderd van €30.388,97. In productie 26 heeft zij een specificatie overgelegd van proceskosten dat in totaal een bedrag van €32.340,- toont. Zij heeft evenwel nagelaten het verschil tussen genoemde bedragen toe te lichten. Wat hiervan zij, de rechtbank overweegt ten aanzien van de gevorderde kosten als volgt.

4.21. Hermès kan gelet op het feit dat er sprake is van auteursrechtinbreuk aanspraak maken op de volledige proceskostenveroordeling op grond van artikel 1019h Rv. X heeft (de hoogte van) de door Hermès gevorderde kosten bestreden onder meer door er op te wijzen dat deze in geen verhouding staan tot de – volgens haar – onder de gegeven omstandigheden noodzakelijke werkzaamheden. Hermès heeft hier niets tegenin gebracht waaruit kan volgen dat de door haar opgegeven niettemin kosten redelijk en evenredig zijn. Gelet hierop oordeelt de rechtbank dat de door Hermès opgegeven kosten niet redelijk en evenredig zijn en zal zij aansluiten bij het maximumbedrag dat volgens de Indicatietarieven in IE zaken voor een eenvoudige bodemzaak redelijk en evenredig wordt geacht te zijn, te weten €8.000.

4.22. Hermès heeft in haar dagvaarding een bedrag aan beslagkosten gevorderd van €5.757,48. De rechtbank is met Hermès van oordeel dat het leggen van beslag in de onderhavige zaak niet onnodig of onrechtmatig was, zodat deze kosten om die reden toewijsbaar zijn. X heeft de juistheid van dit bedrag overigens niet bestreden. Derhalve zal in totaal worden toegewezen een bedrag van €8.000,-, vermeerderd met beslagkosten van € 5.757,48 en griffierecht van €589,-, in totaal €14.346,48.

4.23. Hermès vordert over de schadevergoeding en over de proceskosten ook de wettelijke rente vanaf 14 dagen na betekening van dit vonnis. Bij gebrek aan een daartegen gericht verweer, zal deze vordering worden toegewezen. Ook de vordering tot vergoeding van nakosten zal om die reden, worden toegewezen, als in het dictum begroot.

5. De beslissing

De rechtbank:

5.1. verklaart voor recht dat X met de in dit vonnis omschreven handelingen inbreuk heeft gemaakt op de auteursrechten van Hermès;

5.2. beveelt X binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis aan Hermès een bedrag te betalen van €9.116,69 wegens gederfde winst, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van opeisbaarheid tot aan de dag der algehele voldoening;

5.3. beveelt X binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis aan Hermès een bedrag te betalen van €10.000,- wegens schade wegens verlies van exclusiviteit, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van opeisbaarheid tot aan de dag der algehele voldoening;

5.4. beveelt X binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis aan al haar professionele afnemers van (onderdelen van) het X-servies op eigen kosten een brief te sturen met daarin de navolgende tekst:

“Dear ...,

We inform you that in its judgement of June 4th, 2014, the District Court of the Hague has found that, by inter alia trading in [parts of] the ‘Royal Ascot Fine Bone China’ tableware, X has infringed the copyright of Hermès Sellier SAS.

*Kind regards,
P. X B.V.”*

5.5. veroordeelt X in de volledige kosten van deze procedure, tot op heden aan de zijde van Hermès begroot op €14.346,48 en voor wat de nakosten betreft op €131 indien geen betekening van dit vonnis plaatsvindt, dan wel op €199 vermeerderd met de exploitkosten in geval van betekening van dit vonnis, een en ander te voldoen binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis, en te vermeerderen met de wettelijke rente over het nog niet betaalde indien niet binnen veertien dagen na de betekening van dit vonnis is voldaan aan deze proceskostenveroordeling.

5.6. verklaart dit vonnis, met uitzondering van de verklaring voor recht onder 5.1, uitvoerbaar bij voorraad;

5.7. wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. E.A.W. Schippers en in het openbaar uitgesproken op 4 juni 2014.